DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

28. november 2002 *

I sag C-417/00,

angående en anmodning, som Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Agrargenossenschaft Pretzsch eG

mod

Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 9, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 391, s. 36), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 229/95 af 3. februar 1995 (EFT L 27, s. 3) og Kommissionens forordning (EF) nr. 1648/95 af 6. juli 1995 (EFT L 156, s. 27),

* Processprog: tysk.

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af formanden for Anden Afdeling, R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken (refererende dommer) og N. Colneric,

generaladvokat: P. Léger

justitssekretær: R. Grass,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Agrargenossenschaft Pretzsch eG ved Rechtsanwältin C. Columbus

— Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt ved W. Nahrstedt, som befuldmægtiget

— den franske regering ved G. de Bergues og L. Bernheim, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Niejahr, som befuldmægtiget,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 11. juli 2002,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 7. september 2000, indgået til Domstolen den 13. november 2000, har Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt i medfør af artikel 234 EF forelagt to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 9, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 391, s. 36), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 229/95 af 3. februar 1995 (EFT L 27, s. 3) og Kommissionens forordning (EF) nr. 1648/95 af 6. juli 1995 (EFT L 156, s. 27, herefter »forordning nr. 3887/92«).

2 Disse spørgsmål er blevet rejst under en sag mellem Agrargenossenschaft Pretzsch eG (herefter »Agrargenossenschaft Pretzsch«), som er et tysk landbrugskooperativ, og Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt, som er den kompetente myndighed i Tyskland, der administrerer det integrerede system for

forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (herefter »det integrerede system«), vedrørende den bøde, som kooperativet blev pålagt i henhold til artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, andet led, i forordning nr. 3887/92.

Retsforskrifter

Forordning (EØF) nr. 1765/92

3 Ifølge artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (EFT L 181, s. 12) kan Fællesskabets planteproducenter ansøge om godtgørelse på de i forordningens artikel 2-13 fastsatte betingelser.

4 Artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 1765/92 bestemmer, at godtgørelsen i overensstemmelse med forordningens artikel 7 ydes for det areal, hvor der dyrkes markafgrøder, eller for udtaget areal.

5 Ifølge artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1765/92 kan det udtagne areal anvendes til at tilvejebringe materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug, under forudsætning af at der anvendes effektive kontrolordninger.

Forordning (EF) nr. 762/94

6 Kommissionens forordning (EF) nr. 762/94 af 6. april 1994 (EFT L 90, s. 8) indeholder gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1765/92 for så vidt angår jordudtagning.

7 Ved »jordudtagning« forstås ifølge artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 762/94, at et areal, der i det foregående år er blevet dyrket med henblik på høst, tages ud af produktion.

8 Ifølge artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 762/94 må de udtagne arealer ikke anvendes til nogen anden form for landbrugsproduktion end den i artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1765/92 fastsatte eller gøres til genstand for indtægtsgivende udnyttelse, der er uforenelig med dyrkning af markafgrøder.

9 Artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 762/94 bestemmer:

»For at kunne tages i betragtning under den i forordning (EØF) nr. 1765/92 fastsatte ordning skal de udtagne arealer:

— i to år forud for ansøgningen have været dyrket af ansøgeren, undtagen i særtilfælde, der er behørigt begrundede ud fra objektive kriterier, som fastsættes af den pågældende medlemsstat, og som kan stå i forbindelse med driftsformen, nyetablering eller bedriftsudvidelse ved arv

— forblive ude af produktion i en periode, der senest begynder den 15. januar og tidligst slutter den 31. august. Medlemsstaterne fastsætter dog betingelserne for, at producenterne kan bemyndiges til fra den 15. juli at foretage såning med henblik på høst det følgende år, samt de betingelser, der skal overholdes for at tillade græsning fra den 15. juli i de medlemsstater, hvor græsningsskifte er en tradition. [...]«

Forordning (EØF) nr. 3508/92

10 Ifølge artikel 1, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 355, s. 1) anvendes det integrerede system inden for sektoren for planteavl på den støtteordning for visse planteproducenter, der blev indført ved forordning nr. 1765/92.

11 Artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 3508/92 bestemmer:

»For at landbrugerne skal kunne drage fordel af en eller flere EF-ordninger, der er omfattet af bestemmelserne i denne forordning, skal de for hvert år indgive en ansøgning om arealstøtte med oplysninger om:

— marker, inklusive foderarealer, og marker, der er omfattet af ordningen med udtagning af landbrugsarealer, samt braklagte jorder

— eventuelt enhver anden nødvendig oplysning, som kræves enten i forordningerne vedrørende EF-støtteordninger eller af den pågældende medlemsstat.«

12 Ifølge artikel 6, stk. 4, i forordning nr. 3508/92 kan der foretages visse ændringer i ansøgningen om arealstøtte, forudsat at de kompetente myndigheder modtager dem senest på de datoer, der anført i artikel 10, 11 og 12 i forordning nr. 1765/92.

13 Artikel 6, stk. 5, i forordning nr. 3508/92 bestemmer, at ansøgningen om arealstøtte med eventuelle ændringer i overensstemmelse med bestemmelsens stk. 4 anses for at være en støtteansøgning efter den ordning, der er fastsat i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a).

Forordning nr. 3887/92

14 Artikel 4 i forordning nr. 3887/92 er affattet således:

»1. Uden at kravene i sektorforordningerne i øvrigt berøres, skal ansøgninger om arealstøtte indeholde alle fornødne oplysninger og navnlig omfatte følgende:

— identifikation af brugeren

— oplysninger til identifikation af alle bedriftens marker, oplysninger om markernes areal, beliggenhed og anvendelse, i givet fald med angivelse af, hvorvidt det er en mark med vanding, samt oplysning om, hvilken støtteordning der er tale om

— en erklæring fra producenten om, at han er bekendt med betingelserne for de pågældende støtteydelser.

Ved »anvendelse« forstås arten af afgrøde eller plantedække eller fravær af afgrøde.

[...]

2. a) Efter udløbet af den frist, inden for hvilken ansøgningen om arealstøtte skal indgives, kan ansøgningen ændres, hvis myndighederne senest modtager ændringerne på de tidspunkter, der er nævnt i artikel 10, 11 og 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92.

For så vidt angår markerne kan der kun foretages ændringer i ansøgningen om arealstøtte i behørigt begrundede tilfælde som f.eks. dødsfald, indgåelse af ægteskab, køb eller salg eller indgåelse af en lejekontrakt. Medlemsstaterne fastlægger de nærmere bestemmelser herom. Dog kan en mark, der er angivet som udtaget jord eller foderareal, ikke føjes til marker, der allerede er angivet som udtaget jord eller foderareal, medmindre det er behørigt begrundet ifølge bestemmelserne, og marken skal i så fald allerede være medtaget som udtaget jord eller foderareal i en støtteansøgning fra en anden landbruger; sidstnævnte ansøgning ændres tilsvarende.

Hvad angår anvendelse eller støtteordning kan der i alle tilfælde foretages ændringer. Dog kan en mark ikke føjes til marker, der er angivet som udtaget jord.

[...]«

15 Artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 3887/92 bestemmer:

»Konstateres det, at det areal, som er angivet i ansøgningen om arealstøtte, er større end det fastslåede areal, beregnes støttebeløbet på grundlag af det areal, der er fastslået under kontrollen. Dog nedsættes det fastslåede areal således, medmindre der foreligger force majeure: hvis det overskydende areal udgør over 3% eller 2 hektar, men højst 20% af det fastslåede areal, er nedsættelsen lig med to gange det overskydende areal.

Hvis det overskydende areal udgør over 20% af det fastslåede areal, ydes der ingen arealstøtte.

Er der imidlertid tale om urigtige angivelser, som er forsætlige eller skyldes grov uagtsomhed:

— udelukkes landbrugeren fra vedkommende støtteordning for det pågældende kalenderår, og

— hvis der er tale om en forsætlig urigtig angivelse, fra enhver støtteordning, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3508/92, for det følgende kalenderår for et areal, der svarer til det, støtteansøgningen blev afvist for.

Ovennævnte nedsættelser anvendes [ikke], hvis landbrugeren kan bevise, at han ved arealbestemmelsen korrekt har baseret sig på oplysninger, der er godkendt af myndighederne.

Ved anvendelsen af denne artikel gælder, at marker, der er lagt brak med henblik på produktion af råvarer til fremstilling af nonfoodprodukter, men for hvilke landbrugeren ikke har opfyldt alle sine forpligtelser, betragtes som arealer, hvis forekomst ikke har kunnet konstateres under kontrollen.

I denne artikel forstås ved »fastslået areal« det areal, for hvilket alle bestemmelserne er overholdt.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

16 Den 3. maj 1996 ansøgte Agrargenossenschaft Pretzsch Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt om at få udbetalt en godtgørelse i henhold til forordning nr. 1765/92 for braklægning af et areal på 191,71 hektar.

17 I ansøgningen erklærede Agrargenossenschaft Pretzsch, at det forpligtede sig til straks at underrette de kompetente myndigheder om omstændigheder, som måtte være til hinder for at modtage eller fortsat oppebære støtten, enhver afvigelse fra angivelserne i ansøgningen, enhver ændring af retten til udnyttelse, så længe de forpligtelser, det havde påtaget sig, varede, og om enhver overtrædelse af støttebetingelserne, selv om denne måtte bero på force majeure.

18 Den 11. december 1996 meddelte sagsøgte i hovedsagen Agrargenossenschaft Pretzsch, at det ifølge artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, andet led, i forordning nr. 3887/92 var udelukket fra at oppebære støtte for det braklagte areal inden for det år, ansøgningen var indgivet, og for det følgende kalenderår, da bedriften ifølge den på stedet foretagne kontrol havde anvendt 14,90 hektar af det pågældende areal til græsning uden at underrette sagsøgte i hovedsagen herom. Sagsøgte i hovedsagen anførte, at Agrargenossenschaft Pretzsch var bekendt med, at det areal, der var anmeldt som braklagt, ikke måtte anvendes til græsning inden for en vis periode efter erklæringen, og forsætligt ikke havde underrettet sagsøgte i hovedsagen om den ændrede brug.

19 Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at sagsøgeren i hovedsagen under retsforhandlingerne har forklaret, at bedriften siden marts og april 1995 havde planlagt at opføre to stalde og en gylletank. Hvad angår stalden med de køer, som efterfølgende blev anbragt på det braklagte areal, blev byggearbejdet påbegyndt i slutningen af maj 1996. Dyrene blev herefter anbragt på nabogården. Da opførelsen af gylletanken på gårdens område imidlertid blev fremskyndet fire uger, var det nødvendigt midlertidigt at anbringe køerne på det braklagte areal i nærheden af bedriften. Ifølge byggeplanerne var det ganske vist forudset, at gårdens arealer midlertidigt skulle anvendes, men ikke, at køerne skulle anbringes til græsning på det braklagte areal.

20 Under sagen ved Verwaltungsgericht Dessau (Tyskland) har sagsøgeren i hovedsagen anført, at anbringelsen af køer til græsning på det braklagte areal

ikke er nogen landbrugsproduktion, som kan påvirke støttens lovlighed. Sanktionen efter artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, andet led, i forordning nr. 3887/92 finder kun anvendelse på forsætligt urigtige angivelser vedrørende størrelsen af det braklagte areal, som afgives på tidspunktet for indgivelsen af støtteansøgningen. Bestemmelsen finder derimod ikke anvendelse på tvisten i hovedsagen, da denne vedrører en formindskelse af et braklagt areal og altså angår undladelsen af at underrette den kompetente myndighed om en sådan ændring, som er indtruffet efter ansøgningens indgivelse.

21 Ved dom af 14. juli 1999 frifandt Verwaltungsgericht Dessau sagsøgte i hovedsagen med den begrundelse, at angivelserne fra sagsøgeren i hovedsagen vedrørende det braklagte areal var urigtige. Efter rettens opfattelse var det i fuld overensstemmelse med ordlyden af artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, andet led, i forordning nr. 3887/92 og med denne bestemmelses ånd og formål, at angivelser i støtteansøgningen ikke blot anses for urigtige, når de ikke svarer til de faktiske forhold på tidspunktet for ansøgningens indgivelse, men også når disse angivelser efterfølgende bliver urigtige, navnlig fordi støtteansøgeren trods ændringen af situationen efter ansøgningens indgivelse ikke har givet underretning om ændringen. Retten fandt, at det i sig selv var en urigtig angivelse i nævnte bestemmelses forstand at opretholde en ansøgning om støtte, selv om forhold af betydning for støtten efterfølgende havde ændret sig.

22 Efter rettens opfattelse måtte betingelsen for at pålægge sanktionen, nemlig at der forelå forsæt, også anses for opfyldt. Senest i slutningen af juni 1996 var sagsøgeren i hovedsagen nemlig klar over, at anvendelsen af det braklagte areal var i strid med støttebetingelserne, hvorfor køerne straks var blevet flyttet fra det pågældende område. Selv om sagsøgeren i hovedsagen var bekendt med, at bedriften var forpligtet til at afgive erklæring herom, underrettede den på intet tidspunkt den kompetente myndighed om formindskelsen af det udtagne areal.

23 Sagsøgeren i hovedsagen, som har fået tilladelse til at appellere dommen til Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt, har anført, at bedriften er berettiget til den fulde støtte for det braklagte areal. Sagsøgte i hovedsagen har nedlagt påstand om stadfæstelse af førsteinstansens dom.

24 Da Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt er af den opfattelse, at afgørelsen af sagen nødvendiggør en fortolkning af artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 3887/92, har den besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i forordningen [nr. 3887/92] fortolkes således, at det er en betingelse for at antage, at der foreligger »urigtige angivelser«, at der er begået en culpøs positiv handling i forbindelse med en ansøgning om støtte, således at der ikke skal pålægges sanktioner for undladelsen af at underrette de bevilgende myndigheder om, at der efter ansøgningens indgivelse er indtrådt ændringer, som er relevante for støtten?

2) Forudsætter de såkaldte »simple« forskelstilfælde i artikel 9, stk. 2, første afsnit, andet punktum, i forordningen [nr. 3887/92], at der allerede ved ansøgningens indgivelse er foretaget »urigtige angivelser«, eller er sammenligningen mellem angivelserne i ansøgningen og resultatet af kontrollen på stedet alene afgørende?«

De præjudicielle spørgsmål

25 Med sine to spørgsmål, som skal behandles under ét, ønsker den nationale ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 3887/92 skal fortolkes således, at de i bestemmelsen foreskrevne sanktioner er begrænset til tilfælde, hvor landbrugeren har afgivet urigtige eller falske erklæringer ved indgivelse af støtteansøgningen, men ikke finder anvendelse, når han har undladt at underrette den kompetente myndighed om ændringer af betydning for støttebetingelserne.

Indlæg til Domstolen

26 Sagsøgeren i hovedsagen har gjort gældende, at en fortolkning af artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 3887/92, som er baseret på den i denne bestemmelse indeholdte regels ordlyd og opbygning, vil begrænse anvendelsesområdet for den sanktion, som skal anvendes over for urigtige erklæringer, der afgives på tidspunktet for ansøgningens indgivelse til den kompetente myndighed.

27 Hvad særlig angår sanktionerne i artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 3887/92 anfører sagsøgeren i hovedsagen, at afgivelse af urigtige erklæringer i hvert fald forudsætter »en handlemåde, hvorved man kan vildlede tredjemand om de faktiske forhold ved at påvirke vedkommendes forestillinger«. En undladelse af at underrette den kompetente myndighed om en ændring af de faktiske forhold udgør ikke en sådan handlemåde. Der findes intet holdepunkt for at antage, at sagsøgeren i hovedsagen svigagtigt har haft til hensigt til at opnå præmier for braklagte arealer, som bedriften ikke var berettiget til.

28 Sagsøgeren i hovedsagen finder det derfor i strid med formålet med artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 3887/92 at ligestille denne med en støtteansøger, som på tidspunktet for ansøgningens indgivelse foretager fejlagtige angivelser for herved at opnå braklægningspræmier.

29 Såvel sagsøgte i hovedsagen som den franske regering og Kommissionen har anført, at artikel 9, stk. 2, første og andet afsnit, i forordning nr. 3887/92 også finder anvendelse, når landbrugeren har foretaget korrekte angivelser ved ansøgningens indgivelse, men situationen efterfølgende har ændret sig.

30 Den franske regering og Kommissionen har fremhævet, at det er i overensstemmelse med formålet med sanktionssystemet som helhed — der er at undgå eller sanktionere uregelmæssigheder og svig — at der påhviler støtteansøgeren et strengt ansvar.

31 Hvad angår artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 3887/92 har sagsøgte i hovedsagen, den franske regering og Kommissionen anført, at de heri foreskrevne sanktioner også finder anvendelse, når støtteansøgeren efter ansøgningens indgivelse ved forsæt eller grov uagtsomhed har gjort sig skyldig i en urigtig angivelse. En effektiv bekæmpelse af bedrageri og andre alvorlige uregelmæssigheder forudsætter, at denne bestemmelse omfatter alle de tilfælde, hvor landbrugeren må tilregnes en urigtig angivelse, der er foretaget forsætligt eller ved grov uagtsomhed, uanset hvornår den er begået.

32 Den franske regering har fastslået, at støttemodtagerens undladelse af at give underretning om den på hans areal foretagne ændring i sagens natur vil medføre en forskel mellem det i ansøgningen angivne areal og det ved en kontrol faktisk fastslåede areal, hvilket er den situation, som er omhandlet i artikel 9 i forordning nr. 3887/92.

Domstolens bemærkninger

33 Det bemærkes, at forordning nr. 3887/92 i henhold til sin første, syvende og niende betragtning har til formål henholdsvis at skabe grundlag for, at reformen af den fælles landbrugspolitik kan iværksættes effektivt, at det kontrolleres effektivt, at bestemmelserne om EF-støtte overholdes, og at fastsætte bestemmelser, som effektivt skal sikre, at uregelmæssigheder og svig forebygges og sanktioneres.

34 Ifølge artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 3887/92 ydes der fuld arealstøtte, når det i støtteansøgningen angivne areal svarer til det, der er fastslået under kontrollen af de kompetente myndigheder, og når alle de i forordningen fastsatte relevante betingelser er overholdt.

35 Med henblik på opfyldelsen af de mål, som er nævnt ovenfor i præmis 33, og under hensyn til de særlige forhold i forbindelse med de forskellige støtteordninger i Fællesskabet, fastsætter denne bestemmelse, at såfremt det areal, som er angivet i ansøgningen om arealstøtten, overstiger det, som er fastslået under kontrollen — og betingelserne i det integrerede system dermed ikke er opfyldt — pålægges der sanktioner, som er afpasset efter grovheden af den begåede uregelmæssighed.

36 Hvad for det første angår det tilfælde, hvor det angivne areal kun i ringe grad overstiger det faktiske, og angivelsen er foretaget i god tro uden grov uagtsomhed, skal støttebeløbet ifølge artikel 9, stk. 2, første afsnit, første punktum, i forordning nr. 3887/92, blot korrigeres, idet det da beregnes på grundlag af det areal, der er fastslået under kontrollen.

37 Hvad for det andet angår det tilfælde, hvor det overskydende areal udgør over 3% eller 2 hektar, men højst 20% af det fastslåede areal, skal det fastslåede areal ifølge forordningens artikel 9, stk. 2, første afsnit, andet punktum, nedsættes med to gange det overskydende areal.

38 For det tredje bemærkes, at der ifølge forordningens artikel 9, stk. 2, andet afsnit, ikke ydes nogen arealstøtte, hvis landbrugeren i erklæringen har overvurderet det areal, for hvilket der er ansøgt om støtte, med mere end 20%.

39 Endelig fremgår det af artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 3887/92, at landbrugere, som forsætligt eller ved grov uagtsomhed har foretaget urigtige angivelser, under alle omstændigheder udelukkes fra vedkommende støtteordning for det pågældende kalenderår, og endog udelukkes fra støtteordningen for det følgende kalenderår, hvis der er tale om en forsætlig urigtig angivelse. Disse sanktioner skal anvendes uden hensyn til forskellen mellem det angivne overskydende areal og det areal, der er fastslået under en kontrol (dom af 17.7.1997, sag C-354/95, National Farmers' Union m.fl., Sml. I, s. 4559, præmis 62).

40 Det fremgår af disse bestemmelser i forordning nr. 3887/92, at konstateringen af en forskel mellem det angivne areal og det areal, som fastslås af de kompetente myndigheder under en kontrol, i sig selv medfører anvendelse af en sanktion.

41 Som Kommissionen med føje har anført, er det uden betydning for pålæggelse af sanktioner i medfør af de to første afsnit af artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 3887/92, af hvilke grunde angivelserne i støtteansøgningen afviger fra resultatet af den kontrol, der er foretaget af de kompetente myndigheder.

42 Ganske vist er sanktionerne i henhold til artikel 9, stk. 2, første og andet afsnit, i forordning nr. 3887/92 afpasset efter grovheden af den begåede uregelmæssighed, men disse bestemmelser skal også anvendes, selv om landbrugerens angivelser i støtteansøgningen er korrekte, og situationen først har ændret sig efter ansøgningens indgivelse.

43 Denne fortolkning af de nævnte bestemmelser i forordning nr. 3887/92 er i overensstemmelse med de forpligtelser, som er pålagt støtteansøgeren efter forordningen.

44 Det fremgår nemlig for det første af artikel 4, stk. 1, første afsnit, tredje led, i forordning nr. 3887/92, at ansøgningen om arealstøtte bl.a. skal omfatte en erklæring fra producenten om, at han er bekendt med betingelserne for de pågældende støtteydelser.

45 Ved ydelse af støtte i henhold til det integrerede system iværksættes der procedurer vedrørende et stort antal ansøgninger. En effektiv beskyttelse af Fællesskabets interesser i denne forbindelse forudsætter, at støttemodtagerne deltager aktivt i den korrekte gennemførelse af disse procedurer og tager ansvaret for rigtigheden af de beløb, de får tildelt inden for rammerne af det integrerede system (jf. i denne retning dom af 16.5.2002, sag C-63/00, Schilling og Nehring, Sml. I, s. 4483, præmis 34 og 37).

46 For det andet er det kun under visse betingelser, som er udtømmende opregnet i artikel 4, stk. 2, litra a), i forordning nr. 3887/92, muligt at ændre en ansøgning om arealstøtte efter udløbet af fristen for dens indgivelse. Disse ændringer skal desuden være behørigt begrundet, såsom dødsfald, indgåelse af ægteskab samt køb eller salg af det pågældende landbrugsareal.

47 Det fremgår dog af denne bestemmelse og artikel 6, stk. 4 og 5, i forordning nr. 3508/92, at det inden for en vis periode er muligt at ændre en ansøgning om arealstøtte, og at denne senere kan tages i betragtning som ansøgningen i henhold til det integrerede system.

48 Under hensyn til det anførte må det følgelig fastslås, at formålet med artikel 9, stk. 2, første og andet afsnit, i forordning nr. 3887/92 er at sammenligne angivelserne i støtteansøgningen og resultatet af den på stedet foretagne kontrol, hvorved det er uden betydning, om en eventuel konstateret forskel mellem arealangivelserne bestod allerede på tidspunktet for støtteansøgningens indgivelse.

49 Selv om artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 3887/92 kan fortolkes således, at den kun omfatter urigtige angivelser, som foretages forsætligt eller ved grov uagtsomhed på tidspunktet for støtteansøgningens indgivelse, fremgår det dog såvel af denne bestemmelses formål som af opbygningen af artikel 9, stk. 2, som helhed, at en sådan restriktiv fortolkning ikke kan anlægges.

50 For at opfylde formålet med artikel 9, stk. 2, som er at sikre en effektiv forebyggelse og sanktionering af uregelmæssigheder og svig, skal denne bestemmelses tredje afsnit ikke blot anvendes på urigtige angivelser, som foretages forsætligt eller ved grov uagtsomhed på tidspunktet for støtteansøgningens indgivelse, men også i tilfælde, hvor de i ansøgningen foretagne angivelser ikke længere stemmer overens med de forhold, som er konstateret efter ansøgningens indgivelse, fordi den oprindelige situation har ændret sig.

51 Hvis støtteansøgeren undlader at meddele de kompetente myndigheder ændringer, som er indtruffet på det areal, hvortil han har ansøgt om støtte, vil en sådan

undladelse, som den franske regering med rette har anført, medføre en forskel mellem det areal, som er angivet i ansøgningen, og det, som er fastslået under kontrollen, hvilket netop er den situation, som er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 3887/92. Det er derfor i sig selv en uregelmæssighed i denne bestemmelses forstand at opretholde den oprindelige støtteansøgning, selv om der senere er indtrådt en ændring af omstændigheder af betydning for støttens tildeling.

52 Endvidere følger det af bestemmelserne i forordning nr. 3508/92 og nr. 3887/92, hvilket Domstolen fastslog i præmis 37 i Schilling og Nehring-dommen, at de nationale myndigheder ikke er forpligtet og navnlig heller ikke i stand til at gennemføre en kontrol for at efterprøve rigtigheden af alle de angivelser, der er indeholdt i de støtteansøgninger, de får forelagt. Inden for rammerne af det integrerede system påhviler det landbrugerne kun at indgive støtteansøgninger for arealer, som opfylder de nødvendige betingelser for tildeling af støtte og underrette de kompetente myndigheder om enhver ændring, som er indtruffet efter ansøgningens indgivelse.

53 Der kan derfor ikke gives sagsøgeren i hovedsagen medhold i den hævdede fortolkning af artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 3887/92, hvorefter en sanktion forudsætter, at der er begået en fejl ved støtteansøgningens indgivelse, og at ændringer i situationen, der kan påvirke tildelingen eller opretholdelsen af den ansøgte støtte, ikke har nogen betydning.

54 Denne fortolkning ville medføre, at en støtteansøger kunne fristes til at indgive en støtteansøgning, som opfylder alle forordningsbetingelser i henhold til det integrerede system, og til ikke at berigtige oplysningerne i ansøgningen, når situationen har ændret sig siden ansøgningens indgivelse, idet den pågældende da ikke ville kunne pålægges nogen sanktion.

55 Hvad angår spørgsmålet om, hvilken af sanktionerne i artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 3887/92 der skal anvendes i hovedsagen, bemærkes, at det tilkommer den nationale ret at vurdere grovheden af den begåede uregelmæssighed og navnlig, om støtteansøgerens undladelse af at give den kompetente myndighed underretning om ændringer af betydning for tildeling af støtten er sket forsætligt eller ved grov uagtsomhed i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i bestemmelsens stk. 3.

56 På grundlag af det anførte må de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 3887/92 skal fortolkes således, at de sanktioner, der er fastsat i denne bestemmelse, ikke er begrænset til tilfælde, hvor landbrugeren har foretaget urigtige eller falske angivelser ved støtteansøgningens indgivelse, men også finder anvendelse, når han har undladt at underrette den kompetente myndighed om ændringer af betydning for støttebetingelserne.

Sagens omkostninger

57 De udgifter, der er afholdt af den franske regering og af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt ved kendelse af 7. september 2000, for ret:

Artikel 9, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 229/95 af 3. februar 1995 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1648/95 af 6. juli 1995, skal fortolkes således, at de sanktioner, der er fastsat i denne bestemmelse, ikke er begrænset til tilfælde, hvor landbrugeren har foretaget urigtige eller falske angivelser ved støtteansøgningens indgivelse, men også finder anvendelse, når han har undladt at underrette den kompetente myndighed om ændringer af betydning for støttebetingelserne.

Schintgen Gulmann Skouris

Macken Colneric

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. november 2002.

R. Grass

Justitssekretær

J.-P. Puissochet

Formand for Sjette Afdeling